

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Sağlık ekibinin en önemli parçası olan hemşirelerin yaşadıkları sorunların araştırılması ve alınacak tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir meclis araştırılması açılmasını arz ve talep ederiz.

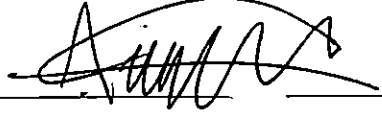
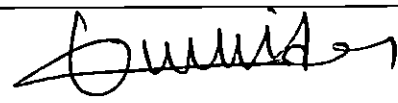
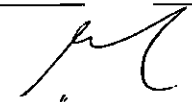
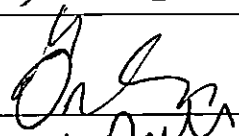
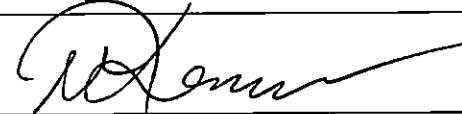
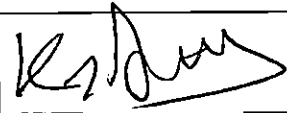
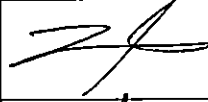
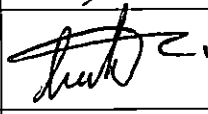
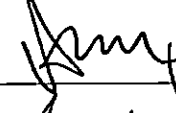
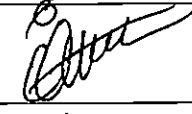
Hüseyin OLAN

Bitlis Milletvekili

GEREKÇE

Hemşirelik, Covid-19 pandemisi ve 6 Şubat 2023'de yaşanan Maraş depreminin etkilediği 11 ilde yürütülen yoğun sağlık hizmetleriyle, bu mesleğin ne kadar önemli ve vazgeçilmez olduğunu bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Sağlık alanında insan gücünün yüzde 30'una yakın bölümünde çalışan hemşirelerin sorunlarının çözümü aynı zamanda sağlık sistemindeki birçok sorunun çözümünü de beraberinde getirecektir. 2023 yılında Türkiye'de 100 bin kişiye düşen ebe-hemşire sayısı 356'yken, Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde 890 ve Ekonomik İş birliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) ülkelerinde 1002 kişidir. Ebe ve hemşirelerin nüfus payına düşen sayıları bu ülkelere göre yetersiz ve iş yükleri daha da fazladır. Dönüşüm adı altındaki uygulamalar, hemşirelerin iş yüklerini sürekli arttırmaktadır. Buna karşılık hemşirelerin ücretleri AB ve OECD ülkelerinin çok gerisindedir. Özellikle emekliliğe yansıyan temel ücrette "dönüşüm" politikaları ile yıllar içinde gerileme yaşanmıştır. Hemşireler de diğer sağlık emekçileri gibi kısmen de olsa gelirlerini arttırmak için daha fazla mesai ve nöbet tutmaya başlamıştır. Hemşireler; döner sermaye, teşvik vb. uygulamalar ile yapılan ücretlendirme yöntemi nedeni ile en temel hak olan dinleme hakkını dahi kullanamamakta ve yıllık izinlere ayıramamaktadırlar. Temel ücretler çok az olduğu için emekliliği gelen hemşireler yoğun çalışma koşullarına rağmen emekli olmaktan imtina etmektedirler. Hemşirelere; performans, döner sermaye, ek ödeme ve şimdi de teşvik diye adlandırılan gelir güvencesi olmayan ve emekliliğe yansımayan ücretlendirme yerine, yoksulluk sınırı üzerinde ve emekliliğe

yansıyacak temel ücret verilmelidir. Temel ücret üzerine eğitim durumu, yapılan işin niteliği ve riski, kıdem yılı gibi kriterler ile giydirilmiş ücret belirlenmelidir. Bağımsız bir meslek grubu olan hemşirelerin yaptığı her işlem (enjeksiyon, serum, tansiyon ölçme, hasta bakımı vb.) kendi adlarına işlem puanı olarak işlenip karşılığı olan teşvik ödemesi verilmelidir. Hemşirelik Kanunu mesleğin özüne yakışır, görev tanımına uygun şekilde yeniden düzenlenmelidir. Covid-19 pandemisi ve 6 Şubat 2023’de yaşanan Maraş Depremi ile birlikte daha da görünür hale gelen hemşire sayılarındaki açık giderilerek, hemşirelere OECD ortalamasında, kadrolu, güvenceli bir istihdam olanağı sağlanmalıdır. Fiili hizmet süresi zammı ve kadın hemşireler için analık ve süt izni süreleri yeniden düzenlenmelidir. Bu süreçlerde yeteri kadar ücretli izin verilmelidir. Her iş yerinde 7/24 hizmet veren, ücretsiz kreş sağlanmalıdır. Hemşireler için güvenli çalışma ortamları oluşturularak, şiddete karşı tedbirler alınmalı yasal ve idari düzenlemeler yapılmalıdır. Atamalarda liyakat esas alınarak, yöneticiler liyakate uygun olanlar arasında hemşireler ve diğer işyerindeki emekçiler tarafından seçilerek belirlenmelidir. Hemşire iş gücü planlaması yapılarak, nitelikli eğitim veren hemşirelik okulları açılmalıdır. Sağlık Bakanlığı ve üniversiteler dışında diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan hemşirelerin hem o kurumun temel işini yapıyor olarak kabul edilmemesi hem de sağlık iş kolundaki düzenlemelerin dışında tutulması uygulamasına son verilmelidir. Özel sektörde çalışan ebe ve hemşirelerin ücretlerinde taban ücret belirlenmeli, çalışma saatlerinde tavan çalışma saatleri belirlenmeli ve uygulanmalıdır. İcap ödemesi sorunu mahkeme kararlarına bırakılmadan yasal düzenleme ile çözülmelidir. Aile Sağlığı Merkezlerinde ücretlendirmeden, statüye, çalışma alanlarına dair sorunlar çözülmelidir. Aile Sağlığı Merkezlerinde çalışıp kadroya geçirilmeyen, şirketler ya da aile hekimleri ile yaptıkları sözleşme ile çalıştırılan ebe ve hemşireler kadroya geçirilmelidir. Başta sosyal hizmet olmak üzere, adli tıp kurumu, Sağlık Bakanlığı merkez teşkilat, Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan hemşirelerin de diğer unvanlarda olduğu gibi maaşlarında artış yapılarak, maaş denkliği oluşturulmalıdır. Üniversite hastanelerinde çalışan hemşirelere tayin hakkı verilmelidir. Staj dönemleri işe başlama kabul edilmeli ve EYT kapsamına alınmalıdır. 5510 kapsamında olan hemşirelerin emeklilik maaşlarına 3600 ek gösterge karşılığı artışlar yapılmalıdır. Ebe ve hemşirelerin taşrada görev esnasında konaklama sorunları lojmanla giderilmeli, görev yaptığı şehrin gerçekliğine uygun kira desteği verilmelidir. Sendikal örgütlenme özgürlüğü önündeki engeller kaldırılmalıdır. Hemşirelerin hak ve talepleri doğrultusunda, sorunları neden ve sonuçları tüm ayrıntılarıyla araştırılmalı ve bu sorunları önleyecek politikaların oluşturulması için bir Meclis araştırması açılması elzemdir.

1	Sinan Ciftiyurek	Van	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	G. Otlur
3	MAHMUT DİNDAR	VAN	
4	NEJLA DEMİR	AĞRI	
	Cengiz GİGEK	İstanbul	C. GİGEK
6	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
7	ÖZGÜL SAKI	İSTANBUL	
8	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	A. Doğan
9	Mehmet Kamaç	DİYARBAKIR	
10	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	Z. Uçar
11	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
13	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
14	YILMAZ HUN	IĞDIR	
15	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
16	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
17	ALİ BOZAN	MERSİN	
18	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	A. Kaya
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	